

ЗА ИЗГУБЕНОТО СЛОВО

"Не оставяйте свързани със стената, върху която се виждат само отраженията - търсете вечния източник на светлината." Основателят на ордена на въртящите се дервиши Джалаладдин Руми (XIIIв.)

Суфизмът или тасаууф е аскетично течение в исляма до IX век, стремящо се към разкриването на негови скрити мистични измерения. Последователите на суфизма се наричат суфии или дервиши. Думата суфии произлиза от сафа, което означава "чист", пречистен от невежеството, суеверието, догматизма, егоизма и фанатизма, свободен от ограниченията на каста, вероизповедание, раса и нация. Суфии е имало във всички периоди на човешката история. Въпреки че са живели в различни части на света, говорели са различни езици и са се раждали в лоното на различни вери и убеждения, между тях е съществувала връзка - те са постигнали мъдростта, че пътят към Бог минава през любовта и познаване на самия себе си.

„Изгубено слово е символична фраза, използвана от мистиците на Изток и от мъдреците във всички векове.

На Изток разказват древната история, че в една страна някога съществувала стена на тайните. Ако някой се изкачвал на тази стена, за да погледне отгатак, вместо да се върне и да разкаже какво вижда, той се усмихвал, скачал там и никога не се връщал назад. Така на хората от тази страна им станало много любопитно да узнаят, що за тайна се намира зад стената. Веднъж, когато един човек се изкачил на стената, те приковали краката му с вериги и го задържали, за да не може да скочи отгатак. Когато погледнал към другата страна, той също изпаднал във възторг от това, което видял и се усмихнал, а тези, които стояли в подножието на стената, желаещи да узнаят, какво ще разкаже, го издърпали назад. За тяхно голямо разочарование, той загубил речта си."

Книгата „Космическия език", глава 6, Изгубеното слово, на индийския мистик-суфи Хазрат Инаят Хан (1882-1927)

Какво има зад тази стена? Защо говорим за изгубеното слово?

Библията ни учи: „В началото бе Словото". Изследванията доказват наличието на Големия взрив, когато от една точка, се появява целия познат ни свят. За времето от 10^{-33} сек., разширението достига до сфера, с диаметър около един метър. Но Началото е било причинено. За времето от точката до 10^{-33} сек., след Началото, е имало въздействие, което е причинило всичко това. Тази причина е Бог. Какво означава тогава „Словото"? Защо в началото е именно то? Разгледано в тесния смисъл на думата, то означава реч, която се разпространява чрез звукови вълни. А това, всъщност, е понятието за вибрация. Би ли могло, тогава, да се приеме, че всъщност става въпрос за вибрация, която е в това начало?

Има изписани много томове по въпроса за вибрациите, но бих искал да насоча вниманието Ви, към един друг аспект.

Тезата, която искам да поставя е, че всъщност става въпрос за **АБСОЛЮТНО ДВИЖЕНИЕ**.

Няма покой. Всичко се движи и покойт може да е само относителен т.е. спрямо някое друго тяло или мерна система. В действителност, обаче, дори тези тела и мерни системи се движат, без да могат дори да се доближат до понятието покой. Всички тези процеси са изучавани от Айнщайн и други светли умове; но те не са предмет на изложението.

Абсолютното движение може да се разгледа като вибрация.

Тези вибрации може да са с най-различни отправни точки, честоти и т.н. Многообразието при тях е практически неизчерпаемо. Най-важното, обаче, е че те са навсякъде и по всяко време. Взаимодействайки си по между си, те всъщност стават вечни — без начало и без край.

Важно е и обстоятелството, че всичко, което ни е познато и може да възприемем по някакъв начин, представлява едва 0.4 % от съществуващото във Вселената. Как тогава да отчетем движението на тъмната материя и тъмната енергия? Голяма част от познанието ни е твърде условно и временно. Представата ни за състава и движението на телата във Вселената,

се променя постоянно. Изчисленията на гении като Айнщайн, се нуждаят от константа, която да ги направи логични, но дори и тази космическа константа /к/ е предмет на спорове.

Когато говорим за пространството, не може да не споменем и времето. Няма защитена теория, която да да обясни категорично това явление, а съществуващите варират от условна мярка, до фиктивна поляризация.

Общото между тях е, че и материята и времето, съществуват в абсолютното движение. Те са взаимосвързани. Наричаме ги вибрации. Тези вибрации, не следва да ги възприемаме само от гледна точка на нашия ограничен свят. Движението на планетите е вибрация, на Слънцето, на галактиките, на Вселената... Самото създаване на Вселената е вибрация, а тези 13.7 млрд. години, дори не са един миг от нея. Вибрация, която има своето начало много преди точката на Големия врыв, но е основополагаща. В началото е вибрацията, в началото е Словото.

Трудно е да се възприеме абстракцията. Човешкият мозък така е устроен. Едва наскоро откриха четвъртото агрегатно състояние на водата. Тайнството на нановръзките, тепърва ще разкрива пред нас една нова вселена на микрокосмоса.

Тези вибрации, които на макро ниво, формират Вселената, на микро ниво я създават. Те са взаимосвързани и всъщност представляват едно цяло. Тези вибрации са свързани и с човека, като физическо тяло, което участва в общото движение. Но още по-интересна е връзката на вибрациите с неговия дух и морал. Развивайки се физически, човек развива своя дух, като материалния мозък, успява да има по-широка връзка с нематериалното. Това, разбира се, не става пропорционално. Още повече е в сила за морала, честта, достойнството, красотата, които са въпрос на личен избор. Тази непропорционалност, води до дисбаланс и при вибрациите. Част от тях се променят, а друга част изобщо се загубват. За съжаление, тази част е именно тази, която ни кара да търсим първопричината, да търсим Светлината. Затова и тази част е изгубената вибрация - изгубеното слово...

Може би ние не сме в състояние да разберем вибрациите, не сме в състояние да ги изучим, защото всъщност сме част от тях. А ако сме част от вибрациите, то ние сме част от Словото. Как бихме могли да изразим нещо, което е толкова необхватно, а ние сме една толкова малка част? Можем единствено да сме щастливи, че сме част от нещо толкова Мъдро, Силно и Красиво.

Но всъщност въпросът беше, какво е имало зад стената.

Искате сега да ви кажа.

Добре, ще ви кажа.... :)